

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 15.11.2018 projednal odvolání, která proti rozsudku Okresního soudu v [redacted] ze dne 29.8.2018, č.j. [redacted], podali: 1) obžalovaný [redacted], nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], 2) státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [redacted] a 3) poškození [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okr. [redacted], okr. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okr. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okr. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okr. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okr. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], a rozhodl o nich

t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného, státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [redacted] a poškozených [redacted], nar. [redacted], nar. [redacted], nar. [redacted], nar. [redacted], nar. [redacted], jako nedůvodná **zamítají**.

O d ů v o d ň ě n í :

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v [redacted] byl obžalovaný uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a taktěž i přečinem těžké ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se měl dopustit tím, že dne dne 16. září 2016, v době kolem 17:00 hodin, jako řidič osobního automobilu tov. zn. [redacted], RZ [redacted], při jízdě po silnici III. třídy číslo [redacted] v jejím 2,499 km na území okresu [redacted], ve směru od obce [redacted] na obec [redacted], porušil zejména

povinnosti uložené mu v ustanovení § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1, odst. 2 zák.č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, plně se nevěnoval řízení vozidla, nepřizpůsobil své chování jako řidič motorového vozidla svým schopnostem a technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, nezvládl při průjezdu levotočivé zatáčky řízení vozidla a nejprve s vozidlem pravými koly vyjel vpravo mimo vozovku a následně přešel do protisměrného jízdního pruhu, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem tov. zn. [REDACTED], RZ [REDACTED], řízeným [REDACTED], nar. [REDACTED], a při této dopravní nehodě utrpěl zranění jak sám obviněný, tak také osoby v automobilu protijedoucím, a to řidič osobního automobilu tov. zn. [REDACTED], nar. [REDACTED], kožní oděrky na obličeji v rozsahu čelní krajiny oboustranně, v místě pravého obočí, na pravé tváři, na nosním hřbetu, na pravé a levé straně nosu, na levé tváři, pod bradovým výběžkem dolní čelisti, na přední straně hrudníku v oblasti dolní části hrudní kosti vlevo při střední čáře, pod pravou prsní bradavkou, na přední straně horní třetiny pravé paže, na přední, vnitřní a zevní straně horní poloviny levé paže, v místě hřebene lopaty kyčelní vpravo i vlevo a na přední straně pravého a levého kolene, krevní podlitiny na přední straně pravého a levého bérce pod kolenem, pohmoždění přední stěny hrudní, pohmoždění obou plic, kompletní trhlínu (přetržení sestupné části) hrudní aorty, oboustranné sériové zlomeniny žeber s trhlinami pohrudnice a mezižeberních svalů, zlomeninu hrudní páteře ve výši 8. hrudního obratle, trhlínu jater, zakrvácení dutiny hrudní oboustranně, krvácení do dutiny břišní s nedokrevností orgánů a šokovými změnami ledvin, kterým na místě dopravní nehody podlehl; jeho spolujezdkyně sedící neupoutaná bezpečnostním pásem na zadním sedadle vlevo [REDACTED], nar. [REDACTED], tři svislé ranky délky 2 cm v levé spánkové krajině, oděrky v levé spánkové krajině, podkožní krevní výron nad pravým prsem, podkožní krevní výron na pravém rameni a paži, podkožní krevní výron na levé paži, oděrku na hřbetní straně levého předloktí v dolní třetině, oděrku na vrcholu levého ramena, podkožní krevní výron na přechodu dlaňové a malíkové strany levého předloktí v rozsahu horní poloviny, podkožní krevní výron na hřbetě prvního mezičlánekového kloubu 3. prstu levé ruky, oděrku na hřbetě druhého článku 5. prstu levé ruky, podkožní krevní výron a oděrku na přední straně pravého bérce, podkožní výrony a oděrky táhnoucí se od vnitřní strany levého kolene přes přední stranu bérce a zevní kotník až na zevní stranu levého nártu, rozsáhlý podkožní výron v krajině velkého chocholíku levé kosti stehenní, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v levé spánkové a čelní krajině, prokrvácení levého spánkového svalu, povlakový subdurální krevní výron vpravo, subarachnoidální krevní výron, otok mozku, krevní výrony ve Varolově mostě s krví ve IV. mozkové komoře, zhmoždění dolních laloků obou plic, tříštivou zlomeninu obou kostí levého bérce, zakrvácení dutiny břišní při potrhání dolního pólu sleziny a jmenovaná v důsledku těchto zranění dne 18. 09. 2016 přes poskytnutou lékařskou pomoc v Nemocnici [REDACTED] zemřela a spolujezdkyně [REDACTED] sedící na sedadle spolujezdce vepředu vpravo [REDACTED], nar. [REDACTED], zhmoždění hrudní a břišní stěny, zlomeniny předních konců 2., 4. a 6. žebra vpravo a 5. – 9. žebra vlevo, trhlínu (perforaci) kličky tenkého střeva na rozhraní lačnicku a kyčelníku s nepatrným zakrvácením dutiny břišní a zhmoždění slinivky břišní s přechodným zvýšením jejich enzymů, tedy poranění, které je pro poškození důležitého orgánu ze soudně lékařského považováno za těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku.

2. Za tyto dva přečiny byl obžalovaný soudem I. stupně odsouzen podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Podle § 73 odst. 1, 3

trestního zákoníku obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 2 roků.

- 3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným:

..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., částku 12 943 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku dalších 200 000 Kč , ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., částku 56 610 Kč, ..., nar. ..., bytem ..., částku 17 677 Kč, ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., částku 3 217 Kč, Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, k rukám Regionální pobočky Brno, Pobočky pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Jihlava, Bratří Čapků 18, částku 313 343 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli poškození: ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., bytem ..., odkázání se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškození : ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., nar. ..., bytem ..., nar. ..., bytem ..., odkázání s uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

- 4. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť v zákonem stanovené lhůtě byl napaden odvoláními obžalovaného ..., státního zástupce Okresního státního zastupitelství v ..., který podal opravný prostředek ihned po jeho vyhlášení v průběhu hlavního líčení dne 29.8.2018, a poškozených

..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., bytem ..., okr. ..., nar. ..., bytem ..., okr. ..., nar. ..., bytem ..., nar. ..., bytem ..., nar. ..., bytem ..., nar. ..., bytem ..., nar. ..., bytem ..., nar. ... v řízení všichni zastoupeni společnou zmocněnkyní.

- 5. **Odvolání obžalovaného směřuje jak do výroku o vině, tak navazujícího výroku o trestu.** Obžalovaným soudu I. stupně vytýkáno, že nesprávně zhodnotil provedené důkazy, zejména pak závěry znaleckého posudku znalce Doc. Ing. Jindřicha Šachla, CSc. Obhajoba na podkladě

shromážděných důkazů má za to, že příčina dopravní nehody nespočívala v chybném jednání obžalovaného, ale ve čtyřech na sebe navazujících pochybeních nezávislých na obžalovaném, a to, zejména:

nezajištění podmínek pro bezpečné povolení objížďky

Podle ust. § 7 (hlavní a mimořádná prohlídka komunikace), odst. 4, písm. c) vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, mimořádnou prohlídku zajišťuje vlastník nebo správce komunikace mimo termíny běžných a hlavních prohlídek zejména, cit. „při výrazném změně dopravního zatížení např. v důsledku nařízené objížďky“ konec citace. Obhajoba zastává názor, že správce této komunikace III. třídy – Krajská správa a údržba silnic [REDAKCE], neprovedl odpovídajícím způsobem mimořádnou kontrolu této silnice v souvislosti s objížďkou a neučinil žádná opatření, alespoň osazením odpovídající dopravní značky např. A 28 – Nebezpečná krajnice nebo omezením rychlosti svislou dopravní značkou B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost, navíc právě za situace, kdy zde zcela scházelo vodorovné dopravní značení V 4 – Vodící čára, tj. na okraji koruny vozovky u krajnice, která je již nyní na vozovce doplněna.

nepovolené připojení lesní komunikace

Místo připojení lesní komunikace nebylo povoleno příslušným silničním správním orgánem a navíc neodpovídalo technickým normám. Obhajoba již svým návrhem ze dne 21.3.2007 žádala policejního komisaře, aby s ohledem na ust. § 11 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích (vzájemná připojení pozemních komunikací se zřizují tak, aby svým umístěním a provedením vyhovovala bezpečnosti silničního provozu) doplnil do spisu, zda s ohledem na ust. § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, bylo, kdy a za jakých správních a technických podmínek, příslušným silničním správním orgánem úřadu s rozšířenou působností vydával rozhodnutí o připojení účelové „lesní“ komunikace k silnici III. třídy, č. [REDAKCE] v km, 2,499, v katastrálním území [REDAKCE], mezi obcemi [REDAKCE] – [REDAKCE] a jaké bylo stanovisko policie před vydáním takového správního rozhodnutí. Policejní komisař dne 3.4.2017 tento návrh na doplnění zamítl.

odsazení směrového sloupku Z 11 b oproti předchozím

V místě dopravní nehody, ve směru jízdy obžalovaného byl pravý směrový sloupek oproti předchozím (0,45 m od okraje) odsazen na 1,15 m vpravo a za situace, kdy zde nebyla na vozovce bílá vodící čára, pak sloupek mátl o tom, kde končí koruna vozovky a začíná krajnice. Obhajoba svým návrhem již ze dne 21.3.2017 také žádala policejního komisaře, aby mj. pokud jde o odsazení směrového sloupku zajistil doplnění dokazování. Tento návrh byl dne 3.4.2017 zamítnut.

technicky vadné připojení účelové komunikace

K dopravní nehodě došlo v místě technicky vadného (a nepovoleného) připojení účelové komunikace. Nevyhovující připojení lesní komunikace je pro řidiče osobního automobilu patrné až těsně před tímto místem a proto takovou vadu řidič nemohl předvídat. Obhajoba svým návrhem ze dne 21.3.2017 také žádala policejního komisaře, aby zajistil doplnění ohledání tzv. shodu, tj. ojeté koruny vozovky a chybějící krajnice, protože v policejním Protokolu o nehodě v silničním provozu v části ohledání, vůbec nic o takovém nevyhovujícím technickém stavu není.

Policejní komisař dne 3.4.2017 tento návrh na doplnění zamítl a odmítl doložit i to, kdo je vlastníkem a správcem komunikace III. třídy v místě nehody.

6. Pokud pak jde o závěry znalců učiněných u hlavního líčení, tak soudní znalec Ing. Milan Uttl poukázal na to, že stav krajnice je zjevně nevyhovující. Soudní znalec Doc. Ing. Jindřich Šachl při hlavním líčení konstatoval, že pokud by v předmětné zatáčce před místem dopravní nehody byla standardní krajnice a nikoliv podélný schod, k nehodě by zjevně nedošlo. Dále poukázal na skutečnost, že nebezpečná krajnice před místem dopravní nehody nebyla řidičům signalizována značkou A 28 a také konstatoval matoucí umístění směrového sloupku. Závěrem svého znaleckého výsledku pak zdůraznil, že takovouto situaci, která byla na krajnici vozovky, nemohl řidič v žádném případě přepokládat a zdůraznil, že to byla, jak sám uvedl, na řidiče nepředvídatelná past. Tedy dle názoru obhajoby, s ohledem na tento kategorický závěr soudního znalce nelze dovést, že by bylo možno spravedlivě na řidiče požadovat, aby i v rámci jeho povinnosti přizpůsobit jízdu stavu a povaze provozu a komunikace mohl takovouto past předvídat. Tedy dle názoru obhajoby, řidič – obžalovaný, neporušil žádné povinnosti řidiče, které vyplývají ze zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích.
7. Obhajoba zastává názor, že po řidiči nelze spravedlivě požadovat, aby předvídal celý souhrn vad a nedostatků, na které není nijak dopravními značkami upozorněn a v daném případě tzv. na dohled, nemohl vadu komunikace z osobního vozidla vidět. Z policejní fotodokumentace a stop na vozovce je pak nepochybné, že k vyjetí vozidla obžalovaného do protisměru došlo proto, že po tzv. „schodu“ se pravé přední kolo zachytilo o počátek koruny vozovky v místě počínající krajnice.
8. Dále argumentováno tím, že předpokladem trestní odpovědnosti pachatele trestného činu popř. přečinu je, že je v provedeném dokazování zejména u hlavního líčení nade vší pochybnost prokázáno, že svým jednáním naplnil po stránce objektivní a subjektivní skutkovou podstatu trestného činu, potažmo přečinu. V daném případě provedeným dokazováním nebyla prokázána zejména subjektivní stránka jednání obžalovaného v tom směru, že mu nebylo objektivně prokázáno zavinění, a to ani ve formě nedbalosti. Zejména pak tedy jak dovozuje znalec Doc. Ing. Jindřich Šachl, CSs. porušení povinnosti řidiče.
9. Obhajoba považuje za nutné zdůraznit, že svým návrhem ze dne 27.6.2017, založeným do spisu cestou policejního komisaře, doložila pro porovnání fotodokumentaci, ze které je nepochybné, že napojení účelové komunikace vzniklo až po 11.4.2015, kdy byla tato komunikace nasnímána. Dále obhajoba doložila fotografii z 25.5.2017, tedy po nehodě, kdy pravý sloupek Z 11b již není osazen vpravo do lesní cesty, ale je jichž správně u krajnice, navíc je zde zřejmé, že terén byl dosypán, takže k žádné další nehodě již zde nemohlo dojít. Dne 29.8.2018 po skončení hlavního líčení u Okresního soudu v [REDAKCE] obhájce obžalovaného byl znovu přítomen na místě dopravní nehody a zjistil, že vozovka je nyní správně opatřena vodorovným dopravním značením V4 (vodící čára), které zde v době dopravní nehody nebylo. Obhajoba podotýká, že ač je nyní místo osazeno bílými sloupkami Z 11a, Z 11b, jde o provedení v rozporu s vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích, protože vyústění účelové komunikace na jinou pozemní komunikaci musí být provedeno směrovými sloupkami červené barvy Z 11c, Z 11d, případně Z 11g, což v době dopravní nehody nebylo a není ani dosud.
10. S ohledem na to, že provedeným dokazováním nebyla prokázána subjektivní stránka jednání obžalovaného, tak svým jednáním nemohl naplnit skutkové podstaty jednak přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a jednak v příčinné souvislosti přečinu

těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku. Za této důkazní situace měl tedy soud I. stupně důsledně postupovat v souladu se základní zásadou trestního řízení, tj. zásadou in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného.

11. V opravném prostředku dále uvedeno, že obžalovanému nebyl policií po dopravní nehodě zadržen řidičský průkaz a ani později k tomu nebyl státním zástupcem za celou dobu přípravného řízení dán policií pokyn. Obhajoba proto zastává názor, že nyní státním zástupcem navrhovaný trest zákazu činnosti postrádá smysl naplnění účelu takového trestu. Pokud soud svým rozsudkem akceptoval návrh státního zástupce a uložil trest zákazu činnosti, nepřihlédl nikterak k tomu, že obžalovaný po celou dobu dvou let trvajících přípravného řízení motorová vozidla řídil a za tuto dobu, jak bylo doloženo, se nedopustil žádného dopravního přestupku. Pokud by obžalovanému řidičský průkaz zadržen byl, nyní by, aniž by obžalovaný navrhoval prominutí poloviny zbytku trestu zákazu činnosti, vykonal celý trest v délce dvou let, protože by doba zadržení řidičského průkazu byla započtena. Obžalovaný přípravné řízení nijak nekomplikoval a k úkonům se dostavoval.
12. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným a dle názoru obžalovaného objektivně prokázaným skutečnostem proto navrhuje, aby odvolací soud po provedeném veřejném zasedání k jeho odvolání rozhodl podle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozsudkem tak, že jej zproští podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby, neboť skutek, který se stal není trestným činem, nebo pokud by odvolací soud přesto rozhodl o jeho vině, aby s ohledem na dobu, která uplynula ode dne dopravní nehody, změnil rozsudek soudu I. stupně tak, že se trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel neukládá.
13. **Odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE]**, které bylo dne 29.8.2018 podáno do protokolu o hlavním líčení podle § 246 odst. 1 písm. a) a násl. trestního řádu v neprospěch obžalovaného [REDAKCE], směřuje proti výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku a proti výroku, jímž byly obžalovanému uloženy pro uvedené přečiny úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu v trvání 3 roků a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 2 let.
14. Státním zástupcem připomenuto, že rozhodnutím Krajského soudu v [REDAKCE] ze dne 21.3.2018, č.j. [REDAKCE], bylo podle § 259 odst. 1 trestního řádu rozhodnuto tak, že věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Soudu I. stupně bylo uloženo, aby dokazování doplnil. V rámci doplněného dokazování nebyly provedeny prakticky žádné další nové důkazy, které by měly vliv na posouzení viny a trestu. Dokazování bylo zaměřeno v zásadě pouze na otázku posouzení nároků poškozených. Pokud jde o otázky viny a trestu, soud dospěl ke shodným závěrům jako v minulosti. Bylo by tedy prakticky možné odkázat na odůvodnění odvolání ze dne 24.10.2017.
15. Ve výroku nyní napadeného rozsudku soud konstatoval, že obžalovaný svým jednáním porušil zejména povinnosti uloženému v ust. § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 1, 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Shodně jako v minulosti soud neshledal ze strany obžalovaného porušení povinností vyplývajících z ust. § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že obžalovaný jako řidič kromě obecných ustanovení zák. č. 361/2000 Sb. skutečně porušil i ust. § 11 odst. 1, odst. 2 tohoto zákona. Soud shledal příčinu dopravní nehody v tom, že obžalovaný nejel vpravo a při pravém okraji vozovky a vjel do

protisměru. Soud však dospěl k závěru, že ze strany obžalovaného nešlo o takové porušení povinností, které by mělo být porušením povinností vedoucích k použití vyšší trestní sazby. Na rozdíl od hodnocení věci okresním soudem státní zástupce považuje právě porušení ust. § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. za takové porušení důležité povinnosti, které by mělo vést k užití přísnější právní kvalifikace jednání obžalovaného. Právě při takovém porušení, při kterém řidič motorového vozidla vjede do protisměrného pruhu, vystavuje tam jedoucí motorová vozidla vážnému nebezpečí čelního střetu, při kterých dochází k fatálním následkům. Je třeba konstatovat, že k porušení ust. § 11 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. ze strany obžalovaného došlo předchozím postupným porušením vícero důležitých povinností, které mu byly uloženy. Přejetí do protisměru předcházelo porušení ust. § 11 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb. Obžalovaný vjel na krajnici s motorovým vozidlem za podmínky, které byly zcela v rozporu s podmínkami, za nichž tak učinit lze. Rychlost jízdy při vjetí na krajnici neodpovídala tomu, že by obžalovaný dbal zvýšené opatrnosti. Navíc na krajnici vjel z jiných důvodů, než předpokládá zákon. Jako bezprostřední příčinu toho, že obžalovaný vyjel z vozovky na krajnici, lze považovat právě to, že obžalovaný před vjetím na krajnici jel rychlostí, za níž nebyl schopen bezpečně zatáčkou projet a také neprojel. Obžalovaný si byl obecně vědom charakteru konkrétní silnice. Neznal ji sice nejspíše dobře, ale v minulosti po ní jel. Byl si tedy vědom, že jde o silnici III. třídy a tedy o silnici, která svými parametry neumožňuje styl, způsob a rychlost jízdy jako silnice vyšších tříd. Obžalovaný pak tedy musel jet rychlostí, při které nebyl schopen dostát svým povinnostem uloženým mu ust. § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Lze tedy předpokládat, že obžalovaný jel obecně rychlostí nepřevyšující rychlost maximálně povolenou a rychlost, za níž obecně bylo možno zatáčkou bezpečně projet. V tomto konkrétním případě však obžalovaný bezpečně zatáčku neprojel. Musel tedy jet rychlostí vyšší, než jaká by bezpečnou byla. Pokud pak soud ve prospěch obžalovaného hodnotí nevyhovující technický stav krajnice a stav dopravního značení, je možno konstatovat nad rámec toho, co uvádí soud v odůvodnění napadeného rozsudku i to, že místem nehody projížděli běžně i v minulosti jiní řidiči a tito, na rozdíl od obžalovaného, díky pozorné a odpovídající jízdě místem projeli bezpečně bez kolizního následku. Nejednalo se tedy o stav, který by vedl k obdobným nehodám. Obžalovaný tak na rozdíl od názoru soudu postupně chronologicky porušil tři důležité povinnosti, z nichž všechna porušení lze považovat za porušení povinnosti důležité.

16. S ohledem na všechny uvedené okolnosti státní zástupce navrhl, aby odvolací soud podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost rozhodnutí Okresního soudu v [REDACTED] v napadených výrocích. S přihlédnutím k výše uvedenému pak, vzhledem k tomu, že se okresní soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a že Okresní soud v [REDACTED] svým rozhodnutím a právním hodnocením věci porušil ustanovení trestního zákona, měl by odvolací soud rozhodnout podle § 258 odst. 1 písm. a), f) trestního řádu tak, že napadený rozsudek ve výroku o vině a trestu zruší. Státní zástupce dále navrhl, aby odvolací soud ve věci rozhodl sám podle § 259 odst. 3 trestního řádu a obžalovaného uznal vinným dle podané obžaloby přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a obžalovanému i s přihlédnutím ke způsobeným následkům uloží přísnější tresty odpovídající takové právní kvalifikaci, a to včetně trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel a trestu peněžitého.

17. **Odvolání poškozených** [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a

██████████ (gen. shora) směřuje proti výrokům o náhradě škody a výrokům o náhradě nemajetkové újmy, jejich osob se dotýkajících, vyjma výroku, kterým poškozené ██████████ přiznána podle § 228 odst. 1 trestního řádu náhrada nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč.

18. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, poškození se k trestnímu řízení připojili prostřednictvím svého právního zástupce a požadovali následující nároky:

- ██████████, manželka zemřelého ██████████ a matka zemřelé ██████████, která uplatnila nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč a další nárok na úhradu vzniklé škody spočívající ve zničení věcí a telefonu, notebooku, dioptrických a slunečních brýlí, oblečení, nevyrovnané spoluúčasti na hodnotě osobního auta ██████████, RZ ██████████, úpravě pomníku v celkové částce 68 852,70 Kč, jak je přesně specifikováno na č.l. 744 trestního spisu.

- ██████████, syn zemřelého ██████████ a bratr zemřelé ██████████ uplatnil nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč a další nárok na náhradu vzniklé škody související s vynaloženými náklady na cestovné při návštěvách matky ██████████ v Nemocnici v ██████████ za období od 16.9.2016 do 7.10.2016 s vynaloženými náklady na cestovné za období od 1.11. do 31.12.2016 v souvislosti s dojížděním z ██████████ do ██████████ (kde byl zaměstnán), když tyto náklady na cestovné vynaložil v souvislosti se zajištěním doléčování své matky ██████████, zajištěním chodu domácnosti v ██████████ a vyřizováním veškerých nutných úředních záležitostí v souvislosti s úmrtím jeho otce a sestry, v celkové částce 15 208,86 Kč. Dále uplatnil částku 68 386 Kč v souvislosti s náklady vypravením pohřbu otce a sestry.

- ██████████, matka zemřelého ██████████ a babička zemřelé ██████████, uplatnila nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč.

- ██████████, bratr zemřelého ██████████ a strýc zemřelé ██████████, uplatnil nárok na nemajetkovou újmu v částce 500 000 Kč a další nárok na náhradu vzniklé škody související s vynaložením nákladů na cestovné a návštěvami své švagrové ██████████ v Nemocnici v ██████████ v celkové částce 3 217 Kč.

- ██████████, manželka poškozeného č. 4, uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy v částce 500 000 Kč.

- ██████████ a ██████████, babička a děda zemřelé ██████████ a tchán a tchýně zemřelého ██████████, uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy každý v částce 1 350 000 Kč a ██████████ navíc náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech na cestovním z ██████████ do ██████████ a zpět souvisejících s návštěvami dcery ██████████ v nemocnici, jakož i cestovní náklady souvisejícími s vynaloženými cestami ██████████ – ██████████ a zpět, které byly vykonány v souvislosti s pomocí při zajištění doléčování zranění dcery ██████████ v celkové částce 17 677,33 Kč.

- ██████████ a ██████████, strýc a teta zemřelé ██████████ a švagr a švagrová zemřelého ██████████

██████████████████████ měli požadavek na úhradu nemajetkové újmy každý v částce 500 000 Kč.

19. Shora uvedení poškození se s požadavkem na úhradu vzniklé škody a nemajetkové újmy k trestnímu řízení připojili řádně a včas. Při prvotním rozhodnutí Okresního soudu v ██████████ ze dne 18.10.2017 soud poškozené odkázal s celým uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 trestního řádu. Na základě usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, kterým byl rozsudek shora označený zrušen a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, bylo Okresnímu soudu v ██████████ uloženo se zabývat i nároky jednotlivých poškozených a zejména v průběhu hlavního líčení doplnit dokazování týkající se listinných důkazů předložených poškozenými, které souvisejí s jejich uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy a újmy majetkové povahy. Na základě právního názoru vysloveného v rozhodnutí krajského soudu okresní soud dokazování v naznačených směrech doplnil a v rámci nového rozhodnutí se zabýval i uplatněnými nároky shora uvedených poškozených.
20. Poškozená ██████████ má za to, že ačkoliv soud I. stupně uložil obžalovanému povinnost odčinit útrapy finanční kompenzací, stanovená výši nemajetkové újmy je zcela neadekvátní nastalému životnímu zlomu v jejich rodině a neodpovídá zásadě slušnosti stanovené v § 2959 OZ. V tomto směru soud I. stupně učinil nedostatečná skutková zjištění, čímž došlo k nesprávnému rozhodnutí o uplatněném nároku poškozené na náhradu nemajetkové újmy. To se ostatně týká i dalších poškozených. Procesní soud řádně neodůvodnil výši přiznané nemajetkové újmy, absolutně pominul, že náhrada, která byla poskytnuta a je v odůvodnění rozsudku citována, byla zkrácena o 50 %. Z tohoto důvodu se poškození domnívají, že soud měl prostor, aby náhradu navýšil nad částky, stanovené pojišťovnou, a to zejména z následujících důvodů:
  - Vyřizování věci a samotné odškodnění by mělo poškozeným přinést okamžitou náhradu. Téměř 2 roky trvající soudní řízení vede k tzv. sekundární viktimizaci poškozených, kdy se musí stále konfrontovat s událostí smrti.
  - Výše stanovené náhrady byla zkrácena v rozsahu 50 %, což však je úvaha velmi mechanická, jak vyplývá z konstantní judikatury NS ČR, publikované pod senátem 25 Cdo. Z ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu plyne, že míra spoluzpůsobení škody poškozeným spolujezdcem může dosáhnout až 1/2, jestliže vědomě podstoupí jízdu s řidičem, o němž ví, že je pod vlivem alkoholu. Rozhodující příčinou vzniku škody ovšem vždy zůstává nezodpovědné počínání řidiče vozidla, proto nepůjde o nadpoloviční rozsah ani v případě, kdy spolupříspění poškozeného bude značené, v němž byla spoluúčast poškozeného vyjádřena poměrem 35 %. V daném případě je tedy zřetelné, že pokud by nedošlo k jednání obžalovaného, pak by škodlivý následek nenastal, a tudíž míra spoluzavinění, stanovená v rozsahu 50 % se jeví být v kontextu provedených důkazů s poukazem na závěry znaleckých posudků i judikaturu soudu, kdy i míra spoluzavinění se stanovuje dle volné úvahy, jako zcela nadhodnocená. Míra spoluzavinění poškozených by měla být v maximálním rozsahu 10-20 %. Této otázce se však soud I. stupně nevěnoval, touto se nezabýval, ale naopak ji zcela pominul, což z hlediska rozhodování o náhradě škody a újmy má pro poškozené zvýšený význam. V tomto směru měl soud I. stupně dostatek podkladů, aby mohl o spoluvíně a konečné náhradě rozhodnout. Bohužel však v odůvodnění toto chybí a rozsudek se stává nepřezkoumatelný.

-Otázka výše relativní satisfakce v případě úmrtí osoby blízké byla nepochybně řešena judikaturou NS ČR, konkrétně v rozsudku NS ČR sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, přičemž zde Nejvyšší soud stanovil rozpětí pro přiznání náhrady v minimálních částkách 240-500 000 Kč pro osoby poškozené v příbuzenském poměru.

21. Soud I. stupně nepřihlédl ve vztahu k výši nemajetkové újmy ke kritériím vymezených judikaturou, zejména pokud se jedná o intenzitu vztahu mezi poškozenými, majetkovými poměry obžalovaného a jeho postojem v rámci trestního řízení, jakož i míru zavinění na dopravní nehodě. Dle názoru poškozených však soud nepřihlédl k existenci skutečnosti, že zesnulá dcera sdílela s poškozenými rodiči společnou domácnost, všichni poškození byli v každodenním kontaktu a pojilo je velmi silné citové pouto.
22. V daném případě byl obžalovaný pojištěn pro případ odpovědnosti z provozu vozidla a je tedy zřejmé, že z důvodu sjednaného tzv. povinného ručení bude hradit nemajetkovou újmu poškozených dle trestního rozsudku přímo Kooperativa pojišťovna, a.s., a to na základě § 6 odst. 2 písm. a) zák. č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Nelze proto předpokládat, že výše nemajetkové újmy tak, jak byla vyčíslena poškozenými, by mohla být pro obžalovaného likvidační. Poškození se domnívají, že soud I. stupně měl a mohl rovněž rozsudkem rozhodnout o dalších uplatněných nárocích poškozených, když je všechny, a to vyčerpávajícím způsobem soudy popsali a k tomu předložili příslušné podklady. Poškození mají za to, že o jejich nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy mělo být rozhodnuto již v rámci trestního řízení, které trvá téměř 2 roky bez nutnosti vznášet totožný nárok v občanskoprávním řízení a prohlubovat své útrapy opakovaným vybavováním si vzpomínek. Přiznaná výše nemajetkové újmy v žádném případě neodpovídá zásadě slušnosti a prožitým útrapám, poškození budou za současné situace nuceni do budoucna uplatnit své nároky u civilního soudu a opětovně si vybavovat tragické období svého života. Tyto útrapy jsou však natolik specifické, že jsou nekončící a budou všechny provázet po celý život. Poškození připomínají, že zásah do osobnostní sféry je u nich stěžejně reparační. Jednáním obžalovaného bylo navíc zasaženo u [redacted] (správně [redacted]) [redacted] i právo na ochranu zdraví, které je chápáno jako součást rodinného života.
23. Výši přiměřeného zadostiučinění samozřejmě nelze nikdy předem přesně stanovit, soud však musí přihlídnout k intenzitě, povaze a způsobu, neoprávněnému zásahu, k charakteru a rozsahu zasažené hodnoty osobnosti, k trvání i šíři vzniklé nemajetkové újmy, jak je konstatováno např. v nálezů Ústavního soudu ČR, sp.zn. I. ÚS 1586/09 a rovněž i v rozsudku NS ČR sp.zn. 30 Cdo 3219/2009. Ve vztahu k výši náhrady poté nelze ani odhlédnout od Metodiky NS, když pomyslná hodnota zmařeného (byť neskončeného) lidského života při absolutním vyřazením ze všech sfér společenského uplatnění, by se měla pohybovat kolem 10 000 000 Kč s tím, že utrpěl-li poškozený zranění ve věku 0-24 let, činí tato pomyslná hodnota zmařeného (byť neskončeného) lidského života až 13 500 000 Kč. Poškození v této souvislosti rovněž odkazují na rozsudek, vydaný na základě zrušujícího nálezů Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 1586/09, kdy byla přiznána pouze za zveřejnění nepravdivých tvrzení v periodiku nemajetková újma ve výši 1 000 000 Kč. Poškození mají za to, že výrok o náhradě škody a nemajetkové újmy v adhezním řízení je nesprávný, nebyl náležitým způsobem odůvodněn a napadené rozhodnutí tak v části výroku o náhradě škody neodpovídá požadavku řádného a vyčerpávajícího zdůvodnění.
24. Soud I. stupně nezohlednil, že v daném případě došlo ke ztrátě dvou osob v okruhu osob blízkých, tzn., pokud by došlo k dodržení velmi těsných kritérií vymezených v rozsudku sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, pak by poškozeným příslušela náhrada v minimální výši 240 000 Kč u osob

spřízněných v širší linii. Poskytnutí např. švagrové, strýci či tetě částku 150 000 Kč (uvedeno bez krácení) je spíše další zásah do důstojnosti, kdy se těmto osobám nedostává ani základní primární odškodnění, které jim bylo zaručeno § 444 zák. č. 40/1964 Sb., kdy by tyto osoby jako sourozenci poškozeného obdrželi částku 175 000 Kč. Poškození se nechtějí pouštět do žádných matematických úvah, neboť mají za to, že hodnota lidského života a újma způsobená ztrátou osoby blízké je zcela nereparovatelná a pouze stěží jakoukoli finanční částkou kompenzovatelná. Z hlediska práva je však třeba respektovat principy odškodňování, které zde byly nastaveny a které vedou poškozené k zásadní úvaze, že v rámci odškodnění se jim nedostalo ani primární náhrady.

25. Poškozená [REDACTED], která při dopravní nehodě ztratila jednak manžela a jednak dítě, byla sama přítomna momentu, kdy viděla smrt těchto osob a sama byla při dopravní nehodě zraněna. Tato poškozená má za to, že by se jí mělo dostat jednak odškodnění z titulu nemajetkové újmy za smrt manžela, která pro ni znamenala nejenom zásad do psychické sféry, ale i ztrátu v podobě materiální náhrady, která není dle judikatury ČR dosud kompenzovatelná. Ztráta osoby, která pečuje o dům, stará se o zvelebování rodinného příbytku, udržuje kontakty, vztahy, je pouze stěží reparable. [REDACTED] však má nárok i na odškodnění z titulu nemajetkové újmy za smrt své dcery, kdy tato újma je velmi zásadní. Má taktéž i nárok na odškodnění z titulu nemajetkové újmy další náhrady, která jí vznikla v důsledku vlastního zranění, kdy nemohla žít zcela běžným životem, pobývala po nemocničních zařízeních, nemohla se věnovat svým koníčkům a zálibám. Odškodnění pro [REDACTED] v sobě tedy zahrnuje tři složky z titulu nemajetkové újmy. Tato poškozená se proto domnívá, že částka, kterou požaduje ve výši 5 000 000 Kč, je zcela adekvátní, samozřejmě po odečtu plnění, které jí bylo poskytnuto z tohoto titulu ze strany pojišťovny Kooperativa ve výši 350 000 Kč a 300 000 Kč (plnění bylo navrženo ve výši 700 000 Kč a 600 000 Kč, ale kráceno bylo o 50 %). Částka, která byla vyplacena, činí celkem 650 000 Kč). **Odvolání poškozené [REDACTED] nesměruje do výroku, kterým jí byla přiznána částka 200 000 Kč.**
26. Poškozený [REDACTED], syn a bratr zesnulých v důsledku nehody ukončuje zaměstnání, stěhuje se z [REDACTED] zpět do obce [REDACTED], snaží se nahradit ztrátu otce a manžela. V jeho případě pak se rovněž odškodnění sestává ze dvou složek, a to odškodnění za ztrátu otce a dále odškodnění za ztrátu sestry, se kterou si byli velmi blízcí. Poškozený je přesvědčen, že částka, kterou požaduje ve výši 5 000 000 Kč je zcela adekvátní a přiměřená, samozřejmě opět po odečtu plnění, které mu bylo poskytnuto ze strany pojišťovny Kooperativa ve výši 450 000 Kč (plnění bylo navrženo ve výši 400 000 Kč a 500 000 Kč, ale kráceno o 50 %). Částka, která byla vyplacena, činí 450 000 Kč.
27. [REDACTED], babička a maminka zesnulých, celou záležitost nesla velmi citelně. Ztratila jednak syna a dále i vnučku, v současné době se z ní stala osoba závislá na pomoci druhých, kdy jí byl přiznán příspěvek na péči dle zákona č. 108/2006 Sb. Rovněž v jejím případě je požadavek na zaplacení odškodnění ve výši 5 000 000 Kč adekvátní náhradě, neboť se skládá ze dvou položek, kdy je požadováno jak odškodnění za ztrátu syna, tak odškodnění za ztrátu vnučky. Ze strany pojišťovny Kooperativa bylo poskytnuto plnění ve výši 450 000 Kč (plnění bylo navrženo ve výši 400 000 Kč a 500 000 Kč, ale kráceno o 50 %). Částka, která byla vyplacena, činí 450 000 Kč.
28. [REDACTED] a [REDACTED], bratr a strýc s manželkou byli na sebe velmi vázáni, [REDACTED] stále jezdí každý den na místo dopravní nehody,

nikoli proto, aby si musel tragédii připomínat, ale protože zde má cestu do práce a domů a právě tato okolnost mu jeho bratra stále připomíná. Jeho přirozená skromnost ho vedla k tomu, aby uplatňoval částku nízkou, ale v průběhu dokazování se ukazuje, že jeho požadavek na zaplacení částky 500 000 Kč pro jeho osobu a 500 000 Kč pro osobu jeho manželky je velmi podhodnocen a že by měl nárokovat částku vyšší, ale prozatím pro účely trestního řízení ponechává svůj nárok v nezměněné výši a požaduje částku 500 000 Kč pro sebe a pro svou manželku, a to i přesto, že byl prozatím odškodněn částkou ve výši 100 000 Kč, když ze strany pojišťovny Kooperativa bylo poskytnuto plnění ve výši 100 000 Kč (plnění bylo navrženo ve výši 100 000 Kč a 100 000 Kč, ale kráceno o 50 %). Částka, která byla vyplacena, činí 100 000 Kč. Odškodnění [redacted] je opravdu velmi nízké, když za úpravy dle zák. č. 40/1964 Sb. by poškozenému příslušelo plnění ve výši 175 000 Kč za ztrátu bratra jakožto sourozence. V tomto směru je nepřipustné, aby náhrada byla skutečně takto nízkou postavena, neboť se stává potom pro poškozené nikoli satisfakcí a náhradou, ale spíše útokem na jejich důstojnost, kdy mají tendenci takto nízkou náhradu odmítnout. V rámci řízení byl [redacted] slyšen a i dle judikatury NS ČR by poškozenému příslušela náhrada v částce 500 000 Kč jako náhrada a kompenzace za ztrátu pouze bratra. V tomto směru není zohledněna ztráta neteře.

29. [redacted] a [redacted] pak nárokují zejména náhradu za ztrátu své vnučky a ztrátu zetě, který byl schopen přijmout a adoptovat [redacted], který byl schopen si vzít jejich dceru a s ní žít v harmonickém svazku. Zet' byl velice schopný muž, který se nadlimitně postaral o rodinu. Jejich požadavek na zaplacení částky každému ve výši 1 350 000 Kč se jeví být rovněž jako oprávněný, když do současné doby obdrželi plnění za ztrátu vnučky každý ve výši 150 000 Kč a za ztrátu zetě plnění každý ve výši 125 000 Kč (plnění bylo navrženo ve výši 300 000 Kč a 250 000 Kč pro každého, ale kráceno o 50 %).
30. [redacted] a [redacted], švagr a strýc s manželkou vnímají ztrátu dvou blízkých osob jako neodčinitelnou a částka, která jim byla poskytnuta ze strany pojišťovny Kooperativa, a to každému ve výši 75 000 Kč a 50 000 Kč (plnění bylo navrženo ve výši 150 000 Kč a 100 000 Kč, ale kráceno o 50 %) se jeví být opět jako velmi nedostatečná.
31. Poškození uplatnili nárok na zaplacení věcné škody, za poničený telefon, notebook, sluneční brýle, přičemž však k těmto položkám již nejsou doklady a zřejmě bude i nezbytné, aby soud určil výši náhrady volnou úhradou. Pokud jde o nároky jednotlivých poškozených, pak jsou dále předmětem tyto položky:
- [redacted] – poškozený a nefunkční telefon – 11 590 Kč, poškozený a nefunkční notebook 17 990 Kč, ztráta a zničení dioptrických a slunečních brýlí 7 257 Kč, nevyrovnaná spoluúčast os. auta [redacted], RZ [redacted] – 11 616,70 Kč – č. pojistné události [redacted], zn. [redacted], úprava pomníku 9 000 Kč a další nárok na úpravu pomníku 2 500 Kč. Celková náhrada činí **59 953,70 Kč**. Poškozené [redacted] bylo přiznáno pouze **12 943 Kč**. Poškozená proto trvá na zaplacení zbytku ve výši **47 010,70 Kč**.
  - [redacted] – cestovné za období od 16.9.2017 do 7.10.2016, kdy navštěvoval matku v nemocnici, a to za cesty – 4x [redacted] – [redacted] a zpět (270 km), celkem 1 080 km. Dále cestovné za období od 1.11.2016 do 31.12.2016, kdy poškozený dojížděl do zaměstnání v [redacted], kdy mu jeho zaměstnavatel poskytoval home office a on v tomto období souběžně pomáhal spolu s babičkou a dědou zajišťovat doléčování matky v souvislosti s dopravní nehodou, chod domácností a vyřizování

veškerých náležitostí úředního charakteru, které vznikly úmrtím sestry a otce, a staral se o 80 letou babičku. Celkem se jednalo o 13 cest [redacted] – [redacted] a zpět (124 km), celkem 1 612 km. Cesty byly vykonány osobním vozem [redacted], RZ [redacted], průměrná spotřeba 6,26 l/100 km. Pro výpočet náhrady je užitá vyhlášková cena benzínu dle vyhlášky č. 385/2015 Sb., cestovné tak činí **15 208,86 Kč**.

-Náklady na pohřeb za [redacted] – pohřební výlohy 23 146 Kč, pohřební poplatky 1 231 Kč a poskytování technických služeb 5 200 Kč.

-Náklady na pohřeb za [redacted] – pohřební výlohy 20 424 Kč, pohřební poplatky 575 Kč a poskytování technických služeb 5 200 Kč. Celkem **55 776 Kč**.

-Ošacení na pohřeb – 12 610 Kč.

-Celková náhrada činí **83 594,86 Kč**, poškozenému [redacted] bylo přiznáno zaplacení částky **56 610 Kč**, trvá na úhradě částky **26 984,86 Kč**.

32. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti poškození navrhuji, aby odvolací soud změnil na podkladě jejich odvolání výrok o náhradě škody a nemajetkové újmy a rozhodl tak, jak v odvolání navrhováno.

33. Ve veřejném zasedání konaném dne 15.11.2018, poté, co byla ze strany předsedkyně senátu podána zpráva o stavu řízení **obhájce obžalovaného JUDr. Josef Vostrejš** v plném rozsahu odkázal na písemně zpracované odvolání, které založeno na č.l. 900-906 trestního spisu a v průběhu svého přednesu předložil soudu listinu, a to výpis z evidenční karty řidiče – obžalovaného. Vyslovil, že pokud jde o otázku viny, tak nebyly soudem zohledněny v souladu se základní zásadou trestního řízení všechny důležité závěry znaleckého zkoumání. Obhajoba si je vědoma závěrů soudu I. stupně, který uzavřel, že je dáno obecné zavinění obžalovaného, spočívající v základních povinnostech řidiče přizpůsobit jízdu stavu a povaze vozovky, jak má na mysli zákon o silničním provozu. Obhajoba je však toho názoru, že chybí prokázání subjektivní stránky jednání obžalovaného v tom směru, že mohl situaci, tak jak byla prokázána z hlediska stavu kritického místa silnice, předpokládat. To je otázka, kterou by měl odvolací soud řádně zkoumat, zda vůbec došlo ze strany obžalovaného k naplnění subjektivní stránky jeho jednání a tím pádem k naplnění skutkové podstaty žalovaných trestných činů, potažmo přečinů podle § 143 a 147 trestního zákoníku. Obhajoba má za to, že tomu tak není a proto v alternativním návrhu by měl být obžalovaný v plném rozsahu obžaloby zproštěn, a to z důvodů uvedených v § 226 písm. b) trestního řádu, že skutek, který se stal, není žalovaným přečinem. Pokud by soud přesto dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána i při aplikaci zásady in dubio pro reo, tak pochybení soudu I. stupně spočívá v tom, že kromě trestu byl ukládán i trest zákazu řízení motorových vozidel. Řidičský průkaz obžalovanému zadržen těsně po dopravní nehodě nebyl. Od dopravní nehody uplynula doba více jak 2 let a obžalovaný jezdí naprosto bezchybně, bez záznamu. V celé jeho kartě řidiče je jediný záznam z roku 2003, kdy byl postižen za drobné porušení rychlosti částkou 200 Kč. Obhájce dále zmínil, že pokud soud dospěje k závěru, že veškeré důkazy opravňují k závěru o vině obžalovaného, pak je vysloven souhlas s kvalifikací i trestem, který soud I. stupně uložil až na to, že trest zákazu řízení motorových vozidel by s ohledem na dobu byl již v rozporu s účelem tohoto trestu. Kdyby ten trest byl ukládán, dnes by již uplynula doba, kdy by měl výkon tohoto trestu obžalovaný za sebou.

34. **Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, pobočky v Táboře** odkázala taktéž na důvody písemně zpracovaného odvolání, které založeno na č.l. 907-

908 trestního spisu a připomněla stěžejní odvolací důvody. Vyslovila, že státní zastupitelství se neztotožňuje se soudem I. stupně užitou právní kvalifikací a taktéž ani s trestem, který byl obžalovanému za jeho protiprávní jednání uložen. Z důvodů v písemně zpracovaném odvolání podrobně rozebraných státní zástupkyně proto navrhl, aby odvolací soud k odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a trestu a sám znovu rozhodl tak, že obžalovaného uzná vinným přečiny ve smyslu podané obžaloby, tedy přečiny usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku a těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a s přihlédnutím k této přísnější právní kvalifikaci pak obžalovanému uloží i přiměřené tresty, a to včetně trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu a trestu peněžitého tak, jak bylo navrhováno v rámci hlavního líčení. Pokud jde o odvolání obžalovaného, s ohledem na argumentaci odvolání státního zástupce, se nelze ztotožnit s námitkami obžalovaného a proto nutno označit jeho odvolání za nedůvodné. Státní zástupkyně proto navrhl, aby toto odvolání bylo postupem podle § 256 trestního řádu zamítnuto. K odvolání poškozených státní zástupkyně konstatovala, že o uplatněných nárocích poškozených na náhradu škody a nemajetkové újmy soud I. stupně rozhodl, přitom vzal v úvahu plnění ze strany pojišťovny i spoluzavinění poškozené. Pokud nebyly doloženy nároky na náhradu škody, nelze takovému nároku vyhovět, výši náhrady škody nelze určit volnou úvahou soudu, takže v zásadě proti postupu okresního soudu žádné námitky nejsou. Výše nemajetkové újmy dle judikatury závisí na úvaze soudu, tudíž rozhodnutí o odvolání poškozených ponechává státní zástupkyně na odvolacím soudu.

35. **Zmocněnkyně poškozených JUDr. Klára Kořínková** taktéž odkázala na písemně zpracované odvolání, které založeno v trestním spise a zmínila zásadní momenty, které poškozené k podání odvolání vedly. Připomněla, že poškození sice obdrželi náhradu, tato náhrada však z hlediska judikatury přišla pozdě, je zcela neadekvátní. Odkázala v rámci svého přednesu opětovně na judikaturu, která jednoznačně podporuje závěry v tom směru, že by poškozeným se mělo dostat vyšší náhrady. Tato náhrada by měla být poskytnuta poškozeným rychle a měla by plně vyvažovat jejich utrpení. V rámci řízení bylo prokázáno, že všichni poškození žili v určité pospolitosti. Zmocněnkyně poškozených poukázala na citlivost celého případu, kdy poškozená (správně) byla přítomna smrti dvou osob v uzavřeném prostoru, sama byla těžce zraněna. Poukázala na závěry znaleckých posudků, které hodnotí otázku připoutání – nepřipoutání. Tyto posudky nevyloučily to, že by každý z těch, kdo zemřel, nebyl poškozen na zdraví a v tomto směru je zde i racionální úvaha kolik by se dostalo těm poškozeným náhrady při závažném poškození zdraví. Dále zmocněnkyně poškozených připomněla, že obžalovaný sice nese následky svého jednání, provází ho samozřejmě trestní řízení, nicméně otázka odškodnění se děje mimo něj. Náhradu škody totiž zaplatila pojišťovna. Nikdy obžalovanému nebude hrozit exekuce. To jsou úvahy, které je třeba rovněž zmínit, neboť majetkové sféry obžalovaného se otázka odškodnění poškozených doposud nedotkla. Dle zmocněnkyně poškozených měl obžalovaný jednat intenzivněji s odpovědnostním pojistitelem, aby náhrada se dostala poškozeným okamžitě a byla skutečnou satisfakcí. V tomto směru se nedostalo té součinnosti ze strany obžalovaného, a to bohužel je třeba klást za vinu, ale i odpovědnostnímu pojistiteli. Pokud jde o vyšší relativní satisfakce, je skutečně dána volnou úvahou soudu, avšak v rámci odvolání bylo upozorňováno na to, že v dané věci došlo k úmrtí dvou osob. Připomenuto, že poškození v příbuzenské linii, nikoli té blízké, dostávali podle starého občanského zákoníku vyšší náhradu, než ji dostali nyní. Zmocněnkyně poškozených požádala odvolací soud, aby vše pečlivě zvážil a byl i odvážný v rozhodování, neboť odvaha v rozhodovací praxi skutečně chybí. Soud by měl zvážít všechny okolnosti případu, měl by zvážít i to, jakým způsobem byl zasažen život poškozených zcela nezvratně, citelně a hluboce a měl by

ještě uvažovat o tom, zda by skutečně nebyl dán prostor pro navýšení náhrady, samozřejmě se zohledněním námitek, které se týkaly případného spoluzavinění, které v rozsahu 50 % se jeví být jako velmi vysoké. Zmocněnkyně poškozených setrvala na podaném odvolání a připojila se k přednesu státní zástupkyně v tom směru, že se jedná o úvahovou kategorii, jde o složitější nárok. Přesto je dán prostor pro to, aby poškozeným byla přiznána ještě vyšší náhrada. Zmocněnkyně poškozených závěrem svého přednesu vyslovila, že se neztotožňuje s odvoláním obžalovaného, za opodstatněné považuje odvolání státního zastupitelství.

36. Ve veřejném zasedání dokazování doplněno o čtení důkazů listinné povahy. V první řadě konstatován aktuální opis rejstříku trestů obžalovaného, ze kterého vyplývá, že doposud nebyl soudně trestán. Čtena evidenční karta řidiče obžalovaného, ze které se podává, že byl v roce 2013 postihnut pokutou ve výši 200 Kč za překročení maximální povolené rychlosti v obci.
37. Po takto provedeném dokazování zmocněnkyně poškozených uvedla, že poškození trvali na vypracování znaleckého posudku z oboru biomechaniky. V rámci řízení před soudem I. stupně byl tento důkaz odmítnut jako nadbytečný. Proto tento důkaz navržen k provedení před odvolacím soudem. Samotné rozhodnutí o tomto důkazním návrhu si senát krajského soudu po tiché poradě senátu bez přerušování jednání vyčlenil do své závěrečné porady.
38. V rámci konečného návrhu obhájce obžalovaného požádal odvolací soud, aby obžalovaný byl podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěn. Pokud však odvolací soud dospěje k závěru, že vina byla naprosto spolehlivě a nade vše pochybnost prokázána, je vysloven souhlas s právní kvalifikací soudu I. stupně. Výhrady však vznášejí obžalovaný proti uloženému trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel. Ostatní podaná odvolání navrhl obhájce obžalovaného zamítnout.
39. Státní zástupkyně odkázala na konečný návrh, který učinila v předchozím přednesu.
40. Zmocněnkyně poškozených v rámci konečného návrhu setrvala na přiznání nemajetkové újmy, tak jak byla uplatněna v podání ze dne 3.10.2017 v rámci řízení u Okresního soudu v [redacted] a to po odečtu částek, které byly poskytnuty ze strany pojišťovny Kooperativa, jak bylo konstatováno na straně 10-11, tzn. pod bodem 12-13 rozsudku soudu I. stupně. Dále požadováno, aby [redacted] byla ještě přiznána majetková škoda ve výši 47 010,70 Kč a [redacted] částka 26 984,86 Kč, jak bylo vyčísleno v podaném odvolání.
41. Obžalovaný v rámci práva posledního slova uvedl, že chce pouze opětovně vyjádřit hlubokou lítost nad celou tragédií.
42. Krajský soud podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání obžalovaného [redacted], státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [redacted] a poškozených [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], rozsudek soudu I. stupně ve všech jimi napadených výrocích a přezkoumal povinnosti podrobně i samotnou zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Zabýval se otázkou, zda v rozhodnutí nejsou též přítomny vady, které sice podanými odvoláními vytýkány nejsou, ale mohou mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání. Po náležitém přezkumu učinil následující závěry.
43. Odvolací soud předesílá, že v celém průběhu trestního řízení nebyly shledány žádné procesní vady. V dané trestní věci bylo Okresním soudem v [redacted] zcela správně rozhodováno

senátní formou a procesním soudem bylo v plném rozsahu respektováno právo obžalovaného, v řízení zastoupeného obhájcem na základě plné moci, na jeho obhajobu. Zachována byla ze strany soudu I. stupně i procesní práva všech poškozených. Okresní soud v [REDACTED] ve věci konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v jehož průběhu zcela nesporně poskytl obžalovanému náležitý prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladným mu za vinu a k důkazům o nich, v ostatních směrech pak plně šetřil jeho zákonem zakotvená práva. Řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, tedy netrpí takovými zásadními vadami, které by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci, a které by mohly v negativním slova smyslu ovlivnit správnost a zákonnost napadeného rozsudku. V případě obžalovaného [REDACTED] tedy nebyly ze strany odvolacího soudu zjištěny žádné vady, které by mohly vést ke zrušení napadeného rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

44. Odvolací soud připomíná, že na obžalovaného [REDACTED] byla u Okresního soudu v [REDACTED] dne 21.7.2017 pod č.j. [REDACTED], podána obžaloba, která jej vinila ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Okresní soud v [REDACTED] ve věci prvně rozhodl rozsudkem dne 18.10.2017, č.j. [REDACTED], na základě něhož byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a taktéž i přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku a za tyto přečiny odsouzen podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, který mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 2 let. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], nar. [REDACTED], odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

45. K odvolání obžalovaného, státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [REDACTED] a všech 9 poškozených osob byl usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočkou v Táboře ze dne [REDACTED], č.j. [REDACTED], napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c), f) trestního řádu v celém rozsahu zrušen a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V předmětném usnesení krajský soud vyslovil, že s ohledem na skutkové závěry, ke kterým procesní soud dospěl, a které vyjádřil v popisu skutku, plně neodpovídají tomu, jak své úvahy a závěry procesní soud vyargumentoval v odůvodňující části napadeného rozsudku. Problematickou tedy shledal odvolací soud především kvalitu odůvodnění napadeného rozsudku po stránce obsahové. Odvolací soud procesnímu soudu připomněl, že skutkové závěry, ke kterým po provedeném dokazování dospěl, musí být v odůvodnění logicky a bezrozporně vysvětleny, čemuž právě postup soudu I. stupně neodpovídal. Procesní soud byl upozorněn, že vůbec nerozhodl o nároku na náhradu škody, kterou uplatnila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, ač bylo zjištěno, že tento subjekt se včas a řádným způsobem se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení proti obžalovanému

připojil. Dále procesnímu soudu vytknuto, že provedl listinné důkazy v rozsahu, který byl opatřen výhradně v přípravném řízení, žádné další důkazy listinného charakteru neprováděl, opomenul, že po podání obžaloby bylo stranou poškozených soudu předáno větší množství listin, které souvisejí s jejich uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy, ale taktéž i újmy majetkové povahy. S ohledem na několikero pochybení, kterého se procesní soud dopustil, se odvolací soud se závěry, ke kterým tento soud dospěl, nespokojil a ve zrušujícím rozhodnutí naznačil procesnímu soudu, jakým způsobem má ve věci postupovat, jaké důkazy má v novém hlavním líčení provést s tím, že ve svém meritorním rozhodnutí v části odůvodňující se musí velmi pečlivě vypořádat se všemi důkazními prostředky, které se staly podkladem pro jeho rozhodnutí o vině obžalovaného, jeho potrestání a uplatněných nárocích poškozených na náhradu škody. Procesnímu soudu bylo připomenuto, že v novém hlavním líčení se musí řídit závaznými pokyny, které mu byly odvolacím soudem dány s tím, že se musí v náležitém rozsahu zabývat i argumentací všech opravných prostředků. Teprve poté může učinit rozhodnutí nové, které bude prosto jakýchkoliv vad.

46. Z pokynu odvolacího soudu Okresní soud v [REDAKCE] v průběhu hlavního líčení konaného dne 29.5.2018 provedl čtením připojení se všech poškozených k trestnímu řízení tak, jak se podává z č.l. 626 trestního spisu. Přečetl i písemné prohlášení všech 9 poškozených - odvolatelů, dále zprávu Magistrátu hlavního města Prahy – konkrétně obsah výpisu z evidenční karty řidiče – obžalovaného, dále obsah lékařské zprávy Nemocnice [REDAKCE], týkající se zdravotního stavu poškozené [REDAKCE]. Čteny zprávy pojišťovny Kooperativa, týkající se poskytnutého plnění všem poškozeným – odvolatelům. V procesním postavení svědků vyslechnuti poškození [REDAKCE] a [REDAKCE]. V průběhu hlavního líčení dne 29.8.2018 čtena procesním soudem zpráva [REDAKCE] na č.l. 856, ze které vyplývá, že u poškozené [REDAKCE] byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha – stav po těžké dopravní nehodě. Dále čteny další doplňující zprávy pojišťovny Kooperativa o poskytnutém plnění poškozeným. Opětovně čteny údaje z evidenční karty řidiče – obžalovaného, ze které se podává, že byl v roce 2013 postíhnut pro dopravní přestupek – vyšší naměřená rychlost v obci, a to pokutou ve výši 200 Kč. Následně v průběhu téhož hlavního líčení vynesl procesní soud rozsudek, který se stal předmětem současného odvolacího řízení.
47. Po připomenutí průběhu trestního řízení obžalovaného [REDAKCE], bylo odvolacím soudem již v pořadí druhém odvolacím řízení zjištěno, že Okresní soud v [REDAKCE] vyvinul maximální snahu o to, aby splnil závazné pokyny odvolacího soudu, vyplývající z jeho zrušujícího usnesení a mohl tak spolehlivě a dle zákona ve věci obžalovaného rozhodnout. Soud I. stupně provedl v rámci hlavního líčení velmi rozsáhlé a podrobné dokazování, přičemž v jeho průběhu respektoval zásady ústnosti a bezprostřednosti, které konkretizovány v ust. § 2 odst. 11, 12 trestního řádu, když osobně vyslechl obžalovaného [REDAKCE], dvě osoby poškozené, a to [REDAKCE] a [REDAKCE]. Se souhlasem stran řízení přečetl obsahy úředních záznamů sepsaných s [REDAKCE] a [REDAKCE]. Osobně před soudem vyslechl i zpracovatele tří znaleckých posudků z oboru dopravy – Ing. Milana Uttla, Ing. Stanislava Kadlece a doc. Ing. Jindřicha Šachla, CSc. Procesní soud podle § 211 odst. 5 trestního řádu přečetl znalecký posudek znalce Ing. Josefa Vítka, který byl vypracován za účelem posouzení technického stavu obou motorových vozidel před vznikem dopravní nehody. Podle stejného ustanovení trestního řádu byly přečteny i

znalecké posudky MUDr. Toupalíka, MUDr. Baláže a Ing. Herkommerové, které objasňovaly následky dopravní nehody, jakož i mechanismus vzniku zranění dílem vedoucí k úmrtí některých účastníků dopravní nehody. Před soudem osobně vyslechnuti i zpracovatelé dalších dvou znaleckých posudků, konkrétně MUDr. Zdeněk Šenkýř – znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl k přednesu znaleckých závěrů zplnomocněn dalším znalcem, který se na vypracování znaleckého posudku podílel, a to MUDr. Františkem Vorlem, CSc. Vyslechnut osobně i prof. MUDr. Přemysl Strejc, DrSc. – znalec z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství a forenzní traumatologie. Obsah všech těchto důkazních prostředků je rozveden na straně 4-6 napadeného rozsudku. Procesní soud dále při svém rozhodování vycházel i z velkého množství důkazů listinného charakteru, které provedl v rámci hlavního líčení zcela procesním způsobem. Vedle těchto důkazů měl procesní soud taktéž pro své rozhodnutí k dispozici i důkazy další, týkající se osobních charakteristik obžalovaného [redacted]. Při vědomí odvolacích námitek obžalovaného, státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [redacted] a všech 9 poškozených osob, je krajský soud toho názoru, že Okresní soud v [redacted] provedl dokazování v souladu s ust. § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, a že provedené důkazy představují dostatečný podklad, na jehož základě bylo možno zjistit skutkový stav věci, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti.

48. S ohledem na toto zjištění se krajský soud zaměřil na otázku, zda hodnocení soudem I. stupně provedených důkazů plně odpovídá požadavkům na něj kladeným v ust. § 2 odst. 6 trestního řádu.
49. Krajský soud zastává stanovisko, že Okresní soud v [redacted] veškeré ve věci provedené důkazy hodnotil ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů tak, jak ji upravuje ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a vazbách, a to podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Pokud tedy procesní soud dostal své povinnosti, proti jeho způsobu hodnocení důkazů a na jeho základě učiněných skutkových závěrů nelze mít žádných námitek. Totiž samotný proces hodnocení důkazů Okresním soudem v [redacted] nenese známky žádné nelogičnosti či věcné nesprávnosti, tímto je tedy odvolací soud, když neshledal nutnost dokazování doplňovat, ve smyslu ust. § 263 odst. 7 trestního řádu vázán. Jakkoli je ze strany odvolatelů – obžalovaného a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [redacted] namítáno, že Okresní soud v [redacted] provedl hodnocení důkazů chybným způsobem, krajský soud tento názor nesdílí. Procesní soud se totiž náležitým způsobem vypořádal se všemi okolnostmi, které z dokazování vyplynuly, s největší pečlivostí se zabíral námitkami jednak obžalovaného, stejně tak i státního zástupce, kteří je vznesli v průběhu hlavního líčení. Odvolací soud v této souvislosti připomíná, že v případě odvolání obžalovaného i státního zástupce OSZ v [redacted] jde zcela zjevně o opakovanou argumentaci, které bylo užito již v řízení před soudem I. stupně, a s níž se tento soud v napadeném rozsudku zcela zákonným způsobem vypořádal.
50. Krajský soud si dovoluje tvrdit, že hodnotící úvahy a jejich výsledky procesní soud vyjádřil v logickém a nanejvýš přiléhavém odůvodnění napadeného rozsudku, které ve vztahu k závěru o vině obžalovaného přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku, vyhovuje všem požadavkům § 125 trestního řádu, na které lze prakticky v plném rozsahu odkázat, neboť je v něm v dostatečné míře, a to velice srozumitelným způsobem prezentován obsah provedených důkazů a je v něm zřetelně a výstižně vyloženo, které rozhodné skutečnosti vzal nalézací soud za prokazané a především jasně označil důkazní prostředky, o které své rozhodnutí opírá, i z jakých

důvodů má za vyvrácenou obhajobu obžalovaného [REDACTED] a na základě jakých důkazních prostředků dospěl ke změně právní kvalifikace nastavené obžalobou, která vinila obžalovaného ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a taktéž i přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

51. Z pohledu odvolacího soudu procesní soud správně uzavřel, že obžalovaný [REDACTED] porušil základní povinnosti řidiče a porušení těchto povinností následně vedlo ke vzniku škodlivého následku. Objektivně bylo zjištěno, že před místem samotné dopravní nehody, byť obžalovaný s vozidlem nepřekročil rychlost v daném úseku povolenou, zjevně své chování nepřizpůsobil dopravně technickému stavu komunikace a svým schopnostem, v důsledku čehož došlo k vyjetí na krajnici vozovky a při následném stržení volantu vlevo došlo k přejetí do protisměru a zde ke střetu s protijedoucím automobilem [REDACTED], ve kterém se nacházely 3 osoby. Při této dopravní nehodě utrpěl zranění sám obžalovaný, na místě dopravní nehody zemřel [REDACTED], jeho dcera [REDACTED] v důsledku způsobených zranění taktéž dne 18.9.2016 zemřela, [REDACTED] byla způsobena těžká újma na zdraví. Procesní soud správně argumentuje, že v tomto jednání obžalovaného lze spatřovat porušení povinností řidiče upravených v § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), stejně tak i § 11 odst. 1, 2 zák. č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích. Procesní soud se s dostatkem zabýval i otázkou, zda toto porušení povinností obžalovaného jako řidiče motorového vozidla je možno považovat za porušení povinností důležité ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, tedy žalovaných přečinů podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Procesní soud trefně argumentuje, že dle ustálené soudní judikatury není možno mechanicky za porušení důležité povinnosti považovat jakékoliv porušení předpisů, ale toliko takové povinnosti, jejichž porušení má zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život. V takovémto případě musí být zjištěna příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vzniklým následkem. I odvolací soud zastává názor, že obžalovaný [REDACTED] porušil základní povinnosti řidiče a že v dané trestní věci nebyl zjištěn takový důkazní prostředek, který by byl schopen zcela nepochybně prokázat, že obžalovaný základní povinnosti řidiče porušil způsobem, aby bylo možno dovodit, že se jedná o porušení povinnosti důležité. V ostatním může odvolací soud odkázat na přílehlavou argumentaci, kterou vtělil procesní soud do odůvodňující části napadeného rozsudku na straně 7-8. Odvolací soud nepokládá za nutné nad rámec tohoto odůvodnění cokoli dodávat, neboť vše podstatné bylo zcela správným způsobem stanoveno již soudem I. stupně. Odvolací soud tedy na základě provedeného dokazování neshledal důvody ke změně rozhodnutí procesního soudu ve výroku o vině obžalovaného. Neshledal zákonné podmínky pro obžalovaným navržený postup, tedy zproštění obžaloby z důvodu § 226 písm. b) trestního řádu, či naopak k postupu, jehož se domáhá intervenující státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [REDACTED], tedy pro zpřísnění právní kvalifikace, které bylo užito v podané obžalobě. Odvolací soud je proto nucen zopakovat, že hodnocení důkazů nalézacím soudem považuje za logické a značně přesvědčivé, proto nepřistoupil na vyslovené námitky, které odeznely v opravných prostředcích obžalovaného a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [REDACTED]. Je totiž zřejmé, že ze strany obžalovaného je výhradně poukazováno na důkazy, které by jeho vinu měly oslabit, avšak stranou bez povšimnutí zůstávají odvolatelem nezmíněny právě ty důkazní prostředky, jejichž závěry jsou zcela jasné a nezvratné, a které jeho vinu skutkem konkretizovaným ve výrokové části napadeného rozsudku potvrzují. Fakta plynoucí z těchto důkazů jsou jednoznačná, spolehlivá a v souhrnu v dostatečné míře průkazná. Ani argumentace státního zástupce Okresního státního

zastupitelství v [REDAKCE] není z pohledu soudu odvolacího přiléhavá. Státní zástupce činí vlastní náhled na hodnocení jednotlivých důkazů a objektivním způsobem nehodnotí právě ty důkazy, které svědčí ve prospěch obžalovaného, tedy důkazní prostředky, které právě přispěly ke změně právní kvalifikace.

52. Z výše uvedených důvodů s odkazem na naprosto logické a vyčerpávající odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně je odvolací soud přesvědčen, že rozsudečný výrok soudu I. stupně o vině obžalovaného [REDAKCE] plně odpovídá zjištěné důkazní situaci. Za zcela přiléhavou považuje odvolací soud i soudem I. stupně užitou právní kvalifikaci.
53. K otázce uloženého trestu pak nemá krajský soud žádných zásadních připomínek, když považuje trest za správně zvolený co do jeho druhu i výměry. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně postupoval při ukládání trestu u obžalovaného podle zásad rozvedených v § 39 trestního zákoníku. Obžalovanému [REDAKCE] zcela oprávněně přiznal polehčující okolnosti, a to lítost nad spáchanou trestnou činností, snahu odčinit vzniklý nepříznivý následek, stejně tak i fakt, že je osobou bezúhonnou a projednávaná trestná činnost je zcela zjevně mimořádným vybočením z jeho doposud řádného života. Procesní soud opodstatněně nepřehlédl, že v důsledku nedbalostního jednání obžalovaného došlo k závažnému a neodčinitelnému následku, a to smrti dvou osob a způsobní těžké újmy na zdraví osoby další. Na tento učiněný závěr nemá opravdu žádný vliv ani zjištěné spoluzavinění ze strany nepřipoutané [REDAKCE] na vzniklém následku. U obžalovaného byly splněny veškeré zákonné podmínky pro ukládání trestu úhrnného podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, jelikož jím byly spáchány dva přečiny. Procesní soud správně dovedl, že obžalovanému lze ukládat ještě trest výchovný, který není spojen s přímým omezením osobní svobody. Procesní soud správně uložil obžalovanému podle rozhodné trestní sazby dané § 143 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců (maximum trestní sazby až na 3 roky) a tento podmíněně odložil podle ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na přiměřenou zkušební dobu v trvání 3 let. Za zákonný a plně odpovídající všem zásadám pro ukládání trestu shledal odvolací soud i výrok, kterým byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let. Odvolací soud si je vědom, že trest zákazu činnosti se neukládá nikdy obligatorně, a to ani v souvislosti s trestnou činností spáchanou v dopravě. Proto musí soud s ohledem na konkrétní okolnosti projednávané trestní věci vážit, zda uložení tohoto druhu trestu je vhodné, žádoucí. Odvolací soud připomíná, že v důsledku byť i nedbalostního zavinění obžalovaného [REDAKCE] došlo k velmi závažnému následku, a to smrti dvou osob a jedné osobě byla způsobena těžká újma na zdraví. Přestože je objektivně zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti pouze jedenkrát v roce 2013 postihnut za přestupek v dopravě – překročení maximální povolené rychlosti v obci, a to pokutou 200 Kč a je zřejmé, že od předmětné dopravní nehody se do rozhodnutí odvolacího soudu obžalovaný nedopustil žádného porušení nastavených pravidel silničního provozu, přesto tato zjištění nemohou převážít nad tragickým následkem, který v důsledku jeho nedbalostního jednání nastal. S ohledem na tento fakt i odvolací soud dospěl k závěru, že je třeba dočasně vyradit obžalovaného z provozu na pozemních komunikacích. Uložený trest zákazu činnosti v rozsahu stanoveném soudem může mít i výrazný účinek generálně preventivní. K potrestání obžalovaného odvolací soud závěrem uvádí, že kombinace trestu výchovné povahy v rozsahu shora uvedeném a trestu zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na optimální dobu v trvání 2 let, je trestem zákonným, vyváženým a spravedlivým, který je přiměřenou reakcí soudu na protiprávní jednání obžalovaného.

54. Povinností odvolacího soudu bylo přezkumné povinnosti podrobit i výroky učiněné soudem v rámci adhezního řízení podle § 228 odst. 1, § 229 odst. 1 a § 229 odst. 2 trestního řádu. Odvolací soud se musel zabývat otázkou, zda všechny tyto výroky jsou zcela správné a mají svůj podklad ve shromážděné důkazní materií. K těmto výrokům, kterými bylo soudem I. stupně rozhodováno o náhradě škody majetkové povahy a náhradě nemajetkové újmy sděluje odvolací soud následující.
55. Soud I. stupně ve svém rozhodnutí konstatuje, že k trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu vzniklé škody připojili prostřednictvím své zmocněnkyně poškození: [redacted], narozená [redacted], manželka zemřelého [redacted] a matka zemřelé [redacted], která uplatnila nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč a další nárok na úhradu vzniklé škody spočívající ve zničení věci a telefonu, notebooku, dioptrických a slunečních brýlí, oblečení, nevyrovnané spoluúčasti na hodnotě osobního auta [redacted], RZ [redacted], úpravě pomníku v celkové částce 68 852,70 Kč, jak je přesně specifikováno na čl. 744 trestního spisu. [redacted], narozený [redacted], syn zemřelého [redacted] a bratr zemřelé [redacted], který uplatnil nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč a další nárok na úhradu vzniklé škody související s vynaloženými náklady na cestovné při návštěvách matky [redacted] v Nemocnici v [redacted] za období od 16. 9. 2016 do 7. 10. 2016 s vynaloženými náklady na cestovné za období od 1. 11. do 31. 12. 2016 v souvislosti s dojížděním z [redacted] do [redacted] (kde byl zaměstnán), když tyto náklady na cestovné vynaložil v souvislosti se zajištěním doléčování své matky [redacted], zajištěním chodu domácnosti v [redacted] a vyřizováním veškerých nutných úředních záležitostí v souvislosti s úmrtím jeho otce a sestry, v celkové částce 15 208,86 Kč. Dále uplatnil částku 68 386 Kč v souvislosti s náklady vypravením pohřbu otce a sestry. [redacted], narozená [redacted], matka zemřelého [redacted] a babička zemřelé [redacted], když tato uplatnila nárok na nemajetkovou újmu v částce 5 000 000 Kč. [redacted], narozený [redacted], bratr zemřelého [redacted] a strýc zemřelé [redacted], když tento uplatnil nárok na nemajetkovou újmu v částce 500 000 Kč a další nárok na náhradu vzniklé škody související s vynaložením nákladů na cestovné souvisejících s návštěvami své švagrové [redacted] v Nemocnici v [redacted] v celkové částce 3 217 Kč. [redacted], narozená [redacted], manželka poškozeného č. 4, která uplatnila nárok na úhradu nemajetkové újmy v částce 500 000 Kč. [redacted], narozený [redacted], a [redacted], narozená [redacted], babička a děda zemřelé [redacted] a tchán a tchýně zemřelého [redacted], když tito poškození uplatnili nárok na úhradu nemajetkové újmy každý v částce 1 350 000 Kč a [redacted] navíc náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech na cestovním z [redacted] do [redacted] a zpět souvisejících s návštěvami dcery [redacted] v nemocnici jakož i cestovní náklady souvisejícími s vynaloženými cestami [redacted] a zpět, které byly vykonány v souvislosti s pomocí při zajištění doléčování zranění dcery [redacted] v celkové částce 17 677,33 Kč. [redacted], narozený [redacted] a [redacted], narozená [redacted], strýc a teta zemřelé [redacted] a švag a švagrová zemřelého [redacted], když tito poškození uplatnili požadavek na úhradu nemajetkové újmy každý v částce 500 000

Kč. Dále se k trestnímu řízení připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s požadavkem na úhradu vzniklé škody v částce 313 343 Kč. Škoda vyčíslená tímto poškozeným spočívá v nákladech na hrazené služby, které byly poskytnuty pojištěncům VZP ČR zemřelému [redacted] a poškozené [redacted].

56. Soud I. stupně v první řadě dospěl ke správnému závěru, že výše uvedení poškození jsou osobami, kterým ve smyslu ust. § 2959 OZ náleží peněžitá náhrada. Dále procesní soud správně argumentoval, že tito poškození se s požadavkem na náhradu vzniklé škody a nemajetkové újmy připojili k trestnímu řízení proti obžalovanému [redacted] včas a řádným způsobem. Při svém rozhodování o nárocích jednotlivých poškozených osob procesní soud z pohledu soudu odvolacího velmi srozumitelně hodnotil jednotlivá kritéria, která je nutno brát při stanovení výše náhrady majetkové újmy i újmy nemajetkového charakteru v úvahu, přičemž se mimo jiné zabýval i stávající právní úpravou, přihlédl i k judikatuře týkající se případů obdobných. Pro své rozhodnutí měl k dispozici výpovědi ve věci slyšených svědků, a to [redacted] a [redacted], dále podrobná písemná prohlášení všech poškozených – odvolatelů, důkazy listinné povahy, mezi které lze podřadit i připojení se jednotlivých poškozených s nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy k trestnímu řízení proti obžalovanému, které bylo vypracováno jejich zmocněnkyní v písemné podobě. Procesní soud měl dále k dispozici i aktuální lékařské zprávy, týkající se poškozené [redacted], dále zprávy pojišťovny Kooperativa a.s., Vienna Insurance Group, ze kterých vyplývá, jaké plnění bylo všem poškozeným ze strany této pojišťovny poskytnuto v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou. Tato pojišťovna vyplatila pojistné plnění z pojistné události č. [redacted] – poškozený [redacted], a z pojistné události č. [redacted] – poškozená [redacted], a to v částkách, které jsou specifikovány na straně 10-11 odůvodňující části napadeného rozsudku (odst. 12). Z těchto listin také vyplývá, že odškodnění pro pozůstalé po [redacted] a [redacted] je uvedeno v základní (100 %) výši, plnění pojistitel snížil o 50 %, kdy konstatováno, že na smrti [redacted] se jednoznačně podílela nepřipoutaná dcera, dále že [redacted] se nepřipoutáním značnou mírou spolupodílela na vzniku svých zranění, resp. rozsahu následků, což uvedeno ve znaleckém posudku, ze kterého pojišťovnou citovány zásadní pasáže, které ji vedly ke zvolenému postupu. Odvolací soud v této souvislosti připomíná, že o snížení plnění z důvodů výše naznačených se opomněl procesní soud v odůvodňující části svého rozhodnutí zmínit, což však nemá zásadní vliv na správnosti jeho rozhodnutí. Procesní soud dále čerpal poznatky i z dalších zpráv shora označené pojišťovny, které soudu zaslány pro účely jeho rozhodnutí o náhradě škody majetkové i nemajetkové povahy. Procesní soud pak vycházel i z listin, které předkládali sami poškození (různé listiny, faktury apod.).
57. Při svém rozhodování o oprávněnosti uplatněných nárocích jednotlivých poškozených na náhradu nemajetkové újmy, popř. újmy majetkového charakteru vycházel procesní soud z výše uvedených důkazních prostředků a správně dovodil, že v daném případě pokud se týká úhrady nemajetkové újmy způsobené v důsledku duševních útrap, je nutno vycházet z ust. § 2959 OZ. Podle tohoto zákonného ustanovení odčiní škůdce při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné blízké osobě peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Vdané trestní věci je objektivně zjištěno a nelze o tom ani pochybovat, že v důsledku protiprávního jednání obžalovaného došlo k velmi vážnému a citelnému zásahu do života

poškozených – odvolatelů. Každý z nich popsal písemně své duševní útrapy, jako svědci se k této problematice vyjádřili osobně před soudem i dva poškození, a to [REDACTED] a [REDACTED]. Procesní soud správně uzavřel, že nárok poškozených – odvolatelů na odčinění těchto útrap v penězích je zcela oprávněný. Jak trefně argumentuje procesní soud, v důsledku dopravní nehody způsobené obžalovaným došlo k tragické smrti [REDACTED] a [REDACTED], přičemž touto událostí byly zcela nesporně narušeny rodinné vztahy, celá rodina byla přímo dotčena následky dopravní nehody. Tak jak bylo dodatečně zjištěno z vyžádaných lékařských zpráv, lze tvrdit, že nejzávažnějšími následky trpí poškozená [REDACTED], manželka zemřelého [REDACTED] a matka zemřelé [REDACTED]. Procesní soud tedy správně dospěl k závěru, že je vhodné a žádoucí, aby tyto útrapy byly odčiněny finanční kompenzací. Procesní soud se otázkou, v jaké výši má být tato kompenzace poškozeným poskytnuta dostatečně zabýval, což vyplývá z jeho výkladu a úvah, kterými se při svém rozhodnutí v rámci adhezního řízení řídil. Při znalosti v jakých finančních částkách jednotliví poškození uplatnili nárok na náhradu vzniklé nemajetkové újmy, procesní soud připomíná, že samotné rozhodování o výši nemajetkové újmy dle ust. § 2959 OZ není nikterak ustálené, poukazuje na doposud známá a publikovaná rozhodnutí zabývající se touto problematikou a sděluje ve svém rozhodnutí, že výše přiznaných částek představujících náhradu nemajetkové újmy je rozdílná. Procesní soud připomíná, že v současné době však již bylo Nejvyšším soudem ČR publikováno několik rozhodnutí, která se zabývají otázkou výše nemajetkové újmy v penězích, která má být poskytována skupině citově nejbližších osob v takovýchto případech. Nejvyšší soud v těchto rozhodnutích zohledňuje jednak rozhodná kritéria na straně škůdce, tak i na straně poškozených, která stanovuje jako kritéria zpřísnující, či zmírňující a dovozuje, že stanovení výše této náhrady by se mělo odvíjet při úmrtí v částkách okolo 500 000 Kč pro skupinu citově nejbližších osob, přičemž by soud měl zohlednit konkrétní případy s možností moderace. Procesní soud vyargumentoval, že v daném případě přihlédl ke všem skutečnostem, které jím byly zjištěny v průběhu hlavního líčení, vzal v potaz i skutečnost, že satisfakce pro jednotlivé poškozené poskytnuta byla, a to jak ostatně již výše uvedeno, pojišťovnou Kooperativa, a.s., Vienna Insurance Group. Procesní soud uzavírá, že výše poskytnutých plnění jednotlivým poškozeným – odvolatelům odpovídá způsobenému následku a dalším zjištěným okolnostem u všech poškozených, kromě [REDACTED]. Bylo totiž objektivně zjištěno, že jmenovaná i s časovým odstupem od vzniku dopravní nehody trpí posttraumatickou stresovou poruchou a dále potřebuje odbornou lékařskou pomoc, tak jak se podává z lékařských zpráv soudu předložených. Jedná se u ní tedy o stav, kdy k naprosté a plně úzdravě dochází spíše výjimečně. Za tohoto stavu procesní soud dospěl z pohledu odvolacího soudu ke zcela správnému závěru, že u poškozené [REDACTED], a to s ohledem na zjištěné zdravotní následky, je vhodné jí poskytnout satisfakci ve vyšším rozsahu, než jak byla poskytnuta plněním pojišťovny Kooperativa, a.s., Vienna Insurance Group. Procesní soud zcela správně rozhodl o povinnosti obžalovaného [REDACTED] této poškozené na náhradě nemajetkové újmy uhradit podle § 228 odst. 1 trestního řádu částku 200 000 Kč. Pokud jde o další uplatněné nároky poškozených – odvolatelů ve vztahu k uplatněné nemajetkové újmě, procesní soud odkazuje na skutečnosti, že k vykrytí jejich nároků na náhradu nemajetkové újmy došlo ze strany příslušné pojišťovny, kdy toto plnění bylo shledáno za odpovídající u všech poškozených – odvolatelů kromě poškozené [REDACTED]. Za situace, kdy rozhodování o náhradě nemajetkové újmy je stejně jako rozhodování o náhradě majetkové škody součástí adhezního řízení, které v podstatě nahrazuje řízení občanskoprávní, v němž by jinak nárok na náhradu

škody, či jiné újmy byl uplatňován, musí být dle názoru odvolacího soudu v tomto směru provedeno velmi důsledné a podrobné dokazování. V něm by měla být zkoumána míra spoluzavinění zemřelé [REDAKCE], která má vliv na výši nároku na náhradu nemajetkové újmy u jednotlivých poškozených. S ohledem na velmi složitou problematiku posouzení této otázky, zastává odvolací soud stanovisko, že procesní soud velmi vhodně odkázal poškozené, kteří nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnili v částkách daleko vyšších, než jim byly uhrazeny příslušnou pojišťovnou, na řízení ve věcech občanskoprávních. V tomto řízení může být stranou poškozených navržen k provedení jako důkaz znalecký posudek z oboru biomechaniky, který by odpověděl na zásadní otázku, tedy jakou mírou se nepřipoutaná [REDAKCE] podílela na vzniklém tragickém následku dopravní nehody. Sám odvolací soud nepovažoval vzhledem ke složitosti dané problematiky za nezbytné v tomto konkrétním případě a předpokládané časové náročnosti opatřovat tento znalecký posudek, byť to bylo v rámci veřejného zasedání navrhováno zmocněnkyní poškozených, neboť jeho povinností bylo v rámci trestního řízení rozhodnout především o vině a potrestání obžalovaného. Odvolací soud v této souvislosti uzavírá, že potřeba dalšího dokazování ve vztahu k rozhodnutí v rámci adhezního řízení by podstatnou měrou protáhla délku trestního řízení a takový postup by ani nekorespondoval s požadavkem na urychlené projednání trestní věci bez zbytečných průtahů (§ 2 odst. 4 trestního řádu).

58. Odvolací soud akceptuje rozhodnutí soudu I. stupně učiněné v rámci adhezního řízení o uplatněných nárocích poškozených [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky o náhradě škody majetkové povahy. S argumentací, kterou vyjádřil procesní soud na straně 12 (odst. 14) napadeného rozsudku se odvolací soud plně ztotožňuje. Tam, kde procesní soud disponoval dostatečnými podklady, správně rozhodl o povinnosti obžalovaného škodu majetkové povahy v částkách, tak jak označeny u jednotlivých poškozených ve výrokové části napadeného rozsudku nahradit, a to v souladu s ust. § 228 odst. 1 trestního řádu. V případě, že poškození nárokovali více, než bylo v průběhu řízení před soudem I. stupně prokázáno, zcela opodstatněně procesní soud tyto poškozené odkázal se zbytkem jejich uplatněného nároku na náhradu škody majetkové povahy na řízení ve věcech občanskoprávních.
59. Z toho, co se podává shora, je tedy zřejmé, že odvolací soud shledal rozsudek soudu I. stupně za zákonný a správný ve všech jeho výrocích. Za situace, kdy nepřisvědčil argumentaci opravných prostředků obžalovaného, státního zástupce Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE] a všech 9 poškozených osob, shledal jejich odvolání nedůvodnými a jako taková je podle § 256 trestního řádu zamítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 15.11.2018

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu